

KHI THẦY CHO EM ĐIỂM KHÔNG

Khi Thầy cho em điểm không
Là lúc lòng Thầy vô cùng trống vắng
Đôi nét tròn khoanh bao điều kỳ vọng
“Ngôi trường nhật nhòa, sân nắng rung rung”.

Khi Thầy cho em điểm không
Là lúc lòng em buồn nhiều lắm
Nhưng em sẽ biến
Điểm không thành chiếc phao đỡ nâng đời em lướt sóng
Điểm không thành chiếc kính khí cầu đưa em vượt trùng dương.

Thầy cho em một điểm không
Để muốn em từ không thành có
Em biết rằng lòng Thầy không hề muốn.
Thầy tặng cho em điểm không
Như tặng cho em bao điều kì vọng
Em nhận lấy và không hề oán trách
Vì em biết
Những lúc ấy Thầy thương em đến quặn lòng.

Huỳnh Việt Thảo (khoá 1999 – 2002)